

Piotr Woźniak
Prezes Zarządu

Warszawa, 18 lipca 2016

Pan Grzegorz Bierecki
Przewodniczący Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych Senatu RP

W związku z procedowanym w Senacie RP projektem *Ustawy z dnia 6 lipca o podatku detalicznym* (druk senacki: 231) chciałbym uprzejmie przedstawić propozycję dwóch zmian do projektu przedmiotowej ustawy dot.:

1. **Usunięcia nieuzasadnionego objęcia podatkiem od sprzedaży detalicznej gazu ziemnego dostarczanego do konsumentów w inny sposób niż za pośrednictwem sieci dystrybucyjnej.**
2. **Rozszerzenie katalogu zwolnień od podatku od sprzedaży detalicznej.**

Proponowane poprawki wynikają z potrzeby korekty błędnej interpretacji projektodawcy zgodnie z którą konsumenci pobierają gaz wyłącznie za pośrednictwem sieci dystrybucyjnej. Chciałbym zwrócić uwagę, że gaz sprzedawany konsumentom może być dystrybuowany również za pośrednictwem innego rodzaju gazociągów oraz sieci dystrybucji gazu CNG i LNG. Biorąc pod uwagę intencję projektodawcy, który dąży do całkowitego wyłączenia sprzedaży gazu spod podatku od sprzedaży detalicznej, powyższe doprecyzowania są uzasadnione i nie niosą za sobą zmian zakresu przedmiotowego ustawy. Jednocześnie pozwalają ograniczyć obowiązki administracyjno – sprawozdawcze ciężące na innych przedsiębiorstwach niż będących adresatami niniejszej ustawy.

W załączeniu przekazuję Panu Przewodniczącemu treść proponowanego doprecyzowania wraz ze szczegółowym uzasadnieniem.

Do wiadomości:

1. Pan Stanisław Karczewski, Marszałek Senatu RP
2. Pan Krzysztof Tchórzewski, Minister Energii

**Uwagi PGNiG S.A. do ustawy o podatku od sprzedaży detalicznej
(druk senacki nr 231)**

Wprowadzenie

Niniejsze wystąpienie zawiera uwagi spółki pod firmą Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (dalej: **PGNiG S.A.** lub **Spółka**) do ustawy z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej (druk senacki nr 231; dalej: **ustawa**).

1. Usunięcie nieuzasadnionego objęcia podatkiem od sprzedaży detalicznej gazu ziemnego dostarczanego do konsumentów w inny sposób niż za pośrednictwem sieci dystrybucyjnej

Propozycja:

Zmiana brzmienia art. 7 pkt 1 ustawy:

„Art. 7.

Nie podlega opodatkowaniu sprzedaż detaliczna:

1) *energii elektrycznej oraz gazu ziemnego dostarczanych do **konsumentów za pośrednictwem sieci dystrybucyjnych**, ciepła dostarczanego do konsumentów siecią ciepłowniczą oraz wody dostarczanej do konsumentów przez przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjne i ciepłownicze;*”

Uzasadnienie:

Ustawodawca formułując w art. 7 katalog zwolnień wskazał, że opodatkowaniu podatkiem od sprzedaży detalicznej nie podlega sprzedaż detaliczna gazu ziemnego dostarczanego do konsumentów za pośrednictwem sieci dystrybucyjnej. Zaprezentowane podejście może wynikać z błędnego przekonania o tym, że **konsumenci pobierają gaz ziemny wyłącznie za pośrednictwem sieci dystrybucyjnej**. Ustawa w jej aktualnym brzmieniu budzi kontrowersje dotyczące:

- a) **zagrożenia dla rozwoju rynku paliw alternatywnych ,**
- b) **faktu obciążenia ekonomiczne niektórych odbiorców gazu w gospodarstwie domowym.**

Ad a

Przyjęcie określonego w ustawie katalogu wyłączeń oznaczałoby, że **podatkiem od sprzedaży detalicznej obciążona zostałaby sprzedaż konsumentom sprężonego gazu ziemnego (CNG),**

a dodatkowo mogłyby powstać wątpliwości co do objęcia opodatkowaniem sprzedaży gazu ziemnego powstałego w wyniku procesu regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego (LNG). CNG to gaz wykorzystywany do napędu samochodów. Jest to inny rodzaj gazu, niż powszechnie znany gaz LPG. Gaz ziemny jest dostarczany do stacji paliw CNG poprzez sieć dystrybucyjną lub przesyłową (zależnie od lokalizacji stacji), gdzie przy użyciu infrastruktury stacji następuje jego sprężenie i dopiero wtedy może on być zatankowany do zbiornika pojazdu. W takiej sytuacji powstaje wątpliwość, czy wciąż można mówić o gazie ziemnym dostarczonym do konsumenta za pomocą sieci dystrybucyjnej. **Przy zaproponowanym w ustawie katalogu wyłączeń pojawiłaby się zatem wątpliwość, co do objęcia opodatkowaniem sprzedaży CNG dostarczanego przy wykorzystaniu sieci dystrybucyjnej, a z pewnością opodatkowaniem objęta zostałaby sprzedaż CNG dostarczanego przy wykorzystaniu sieci przesyłowej** (gaz ten nie został bezpośrednio wyłączony na podstawie art. 7 pkt 1 ustawy). Zwracamy uwagę, że **sprzedaż CNG ma bardzo niską rentowność** i obciążenie go dodatkowo (obecnie jest obciążony podatkiem VAT w wysokości 23%, akcyzą w wysokości 10,54 zł/GJ i opłatą paliwową w wysokości 159,71 zł/1000 kg) podatkiem od sprzedaży detalicznej **jeszcze bardziej ją pogorszy.**

Wskazać należy również na wątpliwości interpretacyjne co do objęcia opodatkowaniem innego rodzaju paliwa alternatywnego – skroplonego gazu ziemnego (LNG). Jest to gaz wykorzystywany na terenach, do których gaz ziemny nie może być dostarczany poprzez sieci przesyłowe lub dystrybucyjne ze względu na brak tego typu infrastruktury. W tych przypadkach LNG jest dostarczany transportem samochodowym w odpowiednich cysternach do stacji regazyfikacji w postaci skroplonej. Następnie na takiej stacji następuje jego regazyfikacja i gaz w takiej postaci jest dostarczany poprzez sieć gazową do odbiorców. W takim stanie faktycznym muszą się pojawić wątpliwości co do tego **czy w związku z tym, że w procesie dostarczania gazu pojawia się element transportu kołowego wciąż można mówić o dostarczeniu gazu poprzez sieć dystrybucyjną.**

Podkreślić należy, że **Unia Europejska zachęca Państwa Członkowskie do wspierania rozwoju rynku paliw alternatywnych**, czego wyrazem jest m. in. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych¹. Rada Ministrów zapowiada zakończenie prac nad „Krajowymi ramami polityki rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych” w III kwartale 2016 roku². **Objęcie sprzedaży CNG i LNG podatkiem od sprzedaży detalicznej nie tylko nie stanowiłoby wsparcia dla rynku paliw alternatywnych, ale zagrażałoby rozwojowi tego rynku.**

Dodatkowa uwaga redakcyjna

Propozycja rozszerzenia zwolnienia o wodę dostarczaną do konsumentów przez przedsiębiorstwa ciepłownicze wynika z faktu, że ciepło systemowe to nie tylko energia cieplna, ale również ciepła woda użytkowa dostarczana do odbiorców, w tym konsumentów. Dostawcami ciepłej wody użytkowej są zaś

¹ Dz. U. UE L 307 z dnia 28 października 2014 r.

² <http://bip.kprm.gov.pl/kpr/form/r2094,Krajowe-ramy-polityki-rozwoju-infrastruktury-paliw-alternatywnych.html>

[Dostęp w dniu 4 lutego 2016 r.]

przedsiębiorstwa ciepłownicze, a nie przedsiębiorstwa wodnokanalizacyjne. W związku z tym zasadne jest rozszerzenie katalogu dostawców wody celem zagwarantowania równego traktowania podmiotów prowadzących podobną działalność.

Odnosząc się do określonego w art. 7 pkt 1 katalogu zwolnień pragniemy wskazać, iż **gaz ziemny może być dostarczany do konsumentów nie tylko za pośrednictwem sieci dystrybucyjnych, ale również poprzez sieci przesyłowe lub gazociągi złożowe³.**

Pragniemy zwrócić uwagę, że zgodnie z taryfą w zakresie obrotu paliwami gazowymi PGNiG Obrót Detaliczny sp. z o.o., **miejszem odbioru paliwa gazowego jest określony w umowie z odbiorcą punkt w sieci przesyłowej lub w sieci dystrybucyjnej**, do którego sprzedawca zobowiązany jest zapewnić dostarczenie paliwa gazowego. Przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne⁴ nie przesądzają o tym, jaką siecią (przesyłową czy dystrybucyjną) powinien być transportowany gaz ziemny do konsumentów. Pojęcie sieci dystrybucyjnej jest precyzyjnie uregulowane w ustawie – Prawo energetyczne i oznacza sieć gazową wysokich, średnich i niskich ciśnień, z wyłączeniem gazociągów kopalnianych i bezpośrednich, albo sieć elektroenergetyczną wysokich, średnich i niskich napięć, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu dystrybucyjnego. Podnoszone przez Spółkę wątpliwości wynikają więc z interpretacji przepisów ustawy o podatku od sprzedaży detalicznej w kontekście podstawowego dla funkcjonowania rynku energii aktu prawnego (ustawa – Prawo energetyczne).

Mając na uwadze powyższe, w naszej ocenie, **nieuzasadnione jest wprowadzenie do ustawy przepisu, zgodnie z którym opodatkowaniu nie podlega jedynie gaz ziemny dostarczany do konsumentów za pośrednictwem sieci dystrybucyjnych.** Taka regulacja spowoduje, iż **opodatkowanie lub zwolnienie z podatku sprzedaży gazu uzależnione będzie od sieci, do której jest przyłączony konsument.** Zaznaczamy przy tym, że rodzaj sieci, za pomocą której następuje transportowaniu gazu nie determinuje ani rodzaju odbiorcy, ani formy sprzedaży samego gazu.

Podkreślić należy również, że **uzależnienie opodatkowania sprzedaży gazu ziemnego konsumentów od rodzaju sieci, z której pobierany jest gaz doprowadziłoby do nierównego traktowania konsumentów gazu.** Przyjęcie proponowanych rozwiązań **doprowadziłoby do sytuacji, w której ciężarem ekonomicznym związanym z nowym podatkiem obciążona zostałaby część konsumentów gazu w gospodarstwie domowym** (pobierających gaz z innej sieci, niż dystrybucyjna). Zaproponowana regulacja w efekcie **skutkowałaby zatem arbitralną dyskryminacją części odbiorców gazu w gospodarstwach domowych.**

Ad b

Przyjęcie określonego w ustawie katalogu wyłączeń oznaczałoby, że **podatkiem od sprzedaży detalicznej obciążona zostałaby sprzedaż konsumentom sprężonego gazu ziemnego (CNG),**

³ Z taką sytuacją mamy do czynienia np. na południu Polski.

⁴ Dz.U.2012.1059 z późn. zm.

a dodatkowo mogłyby powstać wątpliwości co do objęcia opodatkowaniem sprzedaży gazu ziemnego powstałego w wyniku procesu regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego (LNG). CNG to gaz wykorzystywany do napędu samochodów. Jest to inny rodzaj gazu, niż powszechnie znany gaz LPG. Gaz ziemny jest dostarczany do stacji paliw CNG poprzez sieć dystrybucyjną lub przesyłową (zależnie od lokalizacji stacji), gdzie przy użyciu infrastruktury stacji następuje jego sprężenie i dopiero wtedy może on być zatankowany do zbiornika pojazdu. W takiej sytuacji powstaje wątpliwość, czy wciąż można mówić o gazie ziemnym dostarczonym do konsumenta za pomocą sieci dystrybucyjnej. **Przy zaproponowanym w ustawie katalogu wyłączeń pojawiłaby się zatem wątpliwość, co do objęcia opodatkowaniem sprzedaży CNG dostarczanego przy wykorzystaniu sieci dystrybucyjnej, a z pewnością opodatkowaniem objęta zostałaby sprzedaż CNG dostarczanego przy wykorzystaniu sieci przesyłowej (gaz ten nie został bezpośrednio wyłączony na podstawie art. 7 pkt 1 ustawy). Zwracamy uwagę, że sprzedaż CNG ma bardzo niską rentowność i obciążenie go dodatkowo (obecnie jest obciążony podatkiem VAT w wysokości 23%, akcyzą w wysokości 10,54 zł/GJ i opłatą paliwową w wysokości 159,71 zł/1000 kg) podatkiem od sprzedaży detalicznej jeszcze bardziej ją pogorszy.**

Wskazać należy również na wątpliwości interpretacyjne co do objęcia opodatkowaniem innego rodzaju paliwa alternatywnego – skroplonego gazu ziemnego (LNG). Jest to gaz wykorzystywany na terenach, do których gaz ziemny nie może być dostarczany poprzez sieci przesyłowe lub dystrybucyjne ze względu na brak tego typu infrastruktury. W tych przypadkach LNG jest dostarczany transportem samochodowym w odpowiednich cysternach do stacji regazyfikacji w postaci skroplonej. Następnie na takiej stacji następuje jego regazyfikacja i gaz w takiej postaci jest dostarczany poprzez sieć gazową do odbiorców. W takim stanie faktycznym muszą się pojawić wątpliwości co do tego **czy w związku z tym, że w procesie dostarczania gazu pojawia się element transportu kołowego wciąż można mówić o dostarczeniu gazu poprzez sieć dystrybucyjną.**

Podkreślić należy, że **Unia Europejska zachęca Państwa Członkowskie do wspierania rozwoju rynku paliw alternatywnych**, czego wyrazem jest m. in. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych⁵. Rada Ministrów zapowiada zakończenie prac nad „Krajowymi ramami polityki rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych” w III kwartale 2016 roku⁶. **Objęcie sprzedaży CNG i LNG podatkiem od sprzedaży detalicznej nie tylko nie stanowiłoby wsparcia dla rynku paliw alternatywnych, ale zagrażałoby rozwojowi tego rynku.**

Dodatkowa uwaga redakcyjna

Propozycja rozszerzenia zwolnienia o wodę dostarczaną do konsumentów przez przedsiębiorstwa ciepłownicze wynika z faktu, że ciepło systemowe to nie tylko energia cieplna, ale również ciepła woda użytkowa dostarczana do odbiorców, w tym konsumentów. Dostawcami ciepłej wody użytkowej są zaś

⁵ Dz. U. UE L 307 z dnia 28 października 2014 r.

⁶ <http://bip.kprm.gov.pl/kpr/form/r2094,Krajowe-ramy-polityki-rozwoju-infrastruktury-paliw-alternatywnych.html>
[Dostęp w dniu 4 lutego 2016 r.].

przedsiębiorstwa ciepłownicze, a nie przedsiębiorstwa wodnokanalizacyjne. W związku z tym zasadne jest rozszerzenie katalogu dostawców wody celem zagwarantowania równego traktowania podmiotów prowadzących podobną działalność.

2. Rozszerzenie katalogu zwolnień od podatku od sprzedaży detalicznej

Propozycja:

Dodanie w art. 7 ustawy pkt 7 i 8:

„Art. 7.

Nie podlega opodatkowaniu sprzedaż detaliczna:

(...)

7) towarów sprzedawanych na rzecz pracowników,

8) towarów sprzedawanych w formie przetargów lub licytacji, gdy sprzedaż nie stanowi podstawowej działalności gospodarczej podatnika.”

Uzasadnienie:

Biorąc pod uwagę przepisy ustawy określające podatników i przedmiot opodatkowania powstaje ryzyko opodatkowania podatkiem od sprzedaży detalicznej również sprzedaży na rzecz pracowników. W szczególności chodzi o zbycie na rzecz pracowników tzw. majątku zbędnego spółki. Przykładem takiej sprzedaży jest zbycie na rzecz pracowników używanych telefonów komórkowych. Co prawda, ustawodawca definiując sprzedaż detaliczną wskazał, iż jest to dokonywanie odpłatnego zbywania towarów w ramach działalności gospodarczej zbywcy, ale nawet sprzedaż dokonywana przez przedsiębiorcę sporadycznie, o ile nie zostanie wyłączona przepisami ustawy, będzie rodziła konsekwencje polegające chociażby na tym, że każdą sprzedaż spełniającą kryteria podlegania podatkowi od sprzedaży trzeba będzie ewidencjonować w celu sprawdzenia, czy nie został przekroczony limit 17 milionów. Przykładami takich sprzedaży będą nie tylko zbycia na rzecz pracowników, ale także transakcje zawarte w związku z przeprowadzanymi przetargami lub licytacjami. Spółka ogłaszając przetarg na zbycie majątku nie może ograniczyć go tylko do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Nabywcą takiego majątku może być także osoba fizyczna.

Biorąc pod uwagę skalę działalności spółki nie można wykluczyć, że łączna wartość sprzedaży na rzecz osób fizycznych będzie wyższa niż kwota graniczna określona w ustawie. To z kolei będzie prowadziło do tego, że przedsiębiorstwa, których podstawową działalnością jest wydobywanie i sprzedaż węglowodorów stanie się podatnikiem podatku od sprzedaży, co jak rozumiemy nie jest intencją ustawodawcy. Ponadto, prowadzenie ewidencji, nawet w przypadku gdy łączna wartość sprzedaży na rzecz osób fizycznych nie spowoduje przekroczenia kwoty granicznej dla opodatkowania podatkiem od sprzedaży, spowoduje konieczność poniesienia przez przedsiębiorcę dodatkowych kosztów dotyczących przygotowania i prowadzenia ewidencji.

Mając na uwadze powyższe, **w ustawie powinno być doprecyzowanie, że podatkowi podlegają podmioty prowadzące handel detaliczny w formie sklepów.**

Z uwagi na powyższe wskazane jest niebudzące żadnych wątpliwości wyłączenie takiej sprzedaży z przedmiotu opodatkowania tym bardziej, że biorąc pod uwagę uzasadnienie do ustawy jest on skierowany do podmiotów działający jedynie w branży handlowej i jej głównym celem jest zwiększenie konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw (sektor MŚP) w stosunku do dużych przedsiębiorców działających w branży handlowej.

